

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΣΤΗΝ ΠΡΟ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ
ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΜΕ ΘΕΜΑ:
«Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ»

Αθήνα, 10 Μαΐου 2001

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι βουλευτές,

Με μεγάλη ικανοποίηση αποδέχτηκα την πρόταση-πρόκληση της Νέας Δημοκρατίας για μια σε βάθος και έκταση συζήτηση πάνω στην οικονομία.

Τον Οκτώβριο του 1993 αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας έπειτα από τέσσερα χρόνια πολιτικής αστάθειας, κοινωνικής αναταραχής και οικονομικής ύφεσης.

Ο πληθωρισμός ήταν τέσσερις φορές μεγαλύτερος από τον σημερινό. Το δημόσιο χρέος είχε εκτοξευτεί από το 70% στο 112% του ΑΕΠ.

Μάλιστα το οξύμωρο ήταν ότι παρά τον φρενήρη δανεισμό, οι εργαζόμενοι έχασαν συνολικά στα 4 αυτά χρόνια το 12% του πραγματικού τους εισοδήματος.

Με λίγα λόγια, η χώρα βρισκόταν στο χείλος της οικονομικής κατάρρευσης. Ήταν το παράδειγμα προς αποφυγή. Η Ελλάδα χαρακτηριζόταν ως «ο ασθενής της Ευρώπης» που έπρεπε «να εγκαταλείψει την Ένωση».

Υπό αυτές τις δυσμενείς συνθήκες ξεκινήσαμε την ανόρθωση της χώρας. Η πολιτική του Ανδρέα Παπανδρέου και στη συνέχεια η πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ από το 1996 και μετά επέτυχε να ανατρέψει δεδομένα, εκτιμήσεις και προβλέψεις και να εισάγει την Ελλάδα στην ΟΝΕ.

Ο «ασθενής της Ευρώπης» που έπρεπε «να εγκαταλείψει την Ένωση» έγινε ισότιμο μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Η Ελλάδα πορεύεται σήμερα στη διεθνή σκηνή με σταθερό βήμα δίπλα σε 11 άλλα ευρωπαϊκά κράτη.

Πολλοί σ' αυτή την αίθουσα επιχείρησαν να στήσουν φράγματα σ' αυτή την διαδρομή. Αντιτάχθηκαν στην πολιτική μείωσης του πληθωρισμού και συγκράτησης των ελλειμμάτων. Ισχυρίστηκαν πως οι αποφάσεις μας θα οδηγήσουν την χώρα σε παρατεταμένη ύφεση. Επέμεναν πως ο στόχος της ΟΝΕ δεν θα πραγματοποιηθεί ποτέ. Προσπάθησαν να υπονομεύσουν το έργο μας για να επιβεβαιώσουν τις προβλέψεις τους.

Ήταν όμως ο ελληνικός λαός, ο οποίος σε κρίσιμες στιγμές ενίσχυσε και στήριξε τις εθνικές επιλογές αυτής της κυβέρνησης.

Σε αυτή την αίθουσα, με δύναμη, ωριμότητα και σταθερότητα, οι βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ έδωσαν μάχες και νίκησαν. Αντιπαρήλθαν τις επιθέσεις και έπαιξαν κυρίαρχο ρόλο στην πορεία επίτευξης του εθνικού στόχου.

Σε αυτή την αίθουσα -σε αντίθεση με αντίστοιχες αίθουσες σε άλλες πρωτεύουσες- δεν επικράτησε συναίνεση ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις. Επικράτησε όμως συναίνεση ανάμεσα στις κοινωνικές δυνάμεις – κι αυτό ήταν που τελικά μέτρησε, αυτό ήταν που τελικά εξέφρασε και εκφράζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Σήμερα, χάρη στις σαφείς και σταθερές επιλογές του ελληνικού λαού και του ΠΑ.ΣΟ.Κ, η Ελλάδα έχει κατορθώσει τα εξής:

- **Για πρώτη φορά τα τελευταία 35 χρόνια να παρουσιάζει πλεονασματικό προϋπολογισμό.**

- Για πρώτη φορά τα τελευταία 30 χρόνια η οικονομία της να χαρακτηρίζεται από σταθερότητα τιμών, έχοντας πληθωρισμό 3% με περαιτέρω πτωτικές τάσεις.
- Για πρώτη φορά να παρουσιάζει επτά συνεχή έτη με υψηλό και σταθερά αυξανόμενο ρυθμό ανάπτυξης, ο οποίος φέτος όποια εκτίμηση και να γίνει για τις επιπτώσεις της διεθνούς κρίσης θα είναι σε ύψος πρωτόγνωρο, υψηλότερος από πέρσι.
- Ποτέ στην μεταπολεμική ιστορία της η ελληνική επιχείρηση δεν είχε μηδενικό συναλλαγματικό κίνδυνο, όπως σήμερα μέσα στην ΟΝΕ.
- Ποτέ στην ιστορία της χώρας δεν διατέθηκαν τόσοι πόροι για έργα και επενδύσεις που μειώνουν το κόστος, βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητα κάθε σχεδόν επιχειρηματικής δράσης και ωθούν την παραγωγικότητα της οικονομίας συνολικά και αισθητά προς τα επάνω.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Διασφαλίζουμε την οικονομική σταθερότητα.

Πρωθούμε έργα και μεταρρυθμίσεις.

Κατακτούμε την κοινωνική σύγκλιση.

Αυτοί είναι τρεις άξονες της πολιτικής μας. Τρεις στόχοι που συμπληρώνουν ο ένας τον άλλον. Τρεις πολιτικές συνιστώσες που ενώνονται σε μια ενιαία πολιτική συνισταμένη: **Σε μία Δύναμη που ωθεί την Ελλάδα στο Μέλλον.**

Πιο συγκεκριμένα. Πιο αναλυτικά, «με την αμείλικτη γλώσσα των αριθμών», όπως ζητάει να γίνει η συζήτηση ο κ. Καραμανλής:

Διατηρούμε τον πληθωρισμό στο χαμηλότερο επίπεδο των τελευταίων 3 δεκαετιών:

- Ο μέσος όρος του πληθωρισμού στα έτη 1990-1993 ήταν 17,5%.
- Ο μέσος όρος του πληθωρισμού στα έτη 1994-2000 ήταν 6,3%.
- Σήμερα είναι στο 3% και αναμένεται να μειωθεί περαιτέρω.

Μειώνουμε δραστικά το δημόσιο χρέος:

Ενώ την περίοδο της Νέας Δημοκρατίας το δημόσιο χρέος είχε εκτοξευθεί στο 112% του ΑΕΠ, επί ΠΑ.ΣΟ.Κ άρχισε μια σταθερή αντίστροφη πορεία, μια συνεχής μείωση, που αναμένεται να επιταχυνθεί τα επόμενα χρόνια.

Πετυχαίνουμε ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης μεγαλύτερους από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο:

- Την περίοδο 1990 - 1993 ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν κατά μέσο όρο 0,6%.
- Την περίοδο, όμως, του ΠΑ.ΣΟ.Κ, από το 1994 έως το 2000 ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν κατά μέσο όρο 3%, δηλαδή 5 φορές υψηλότερος.
- Φέτος ο ρυθμός ανάπτυξης αναμένεται να ξεπεράσει τον περσινό και τα επόμενα χρόνια να αυξηθεί ακόμα παραπάνω.

Αυξάνουμε με γοργούς ρυθμούς τις επενδύσεις:

- Την περίοδο 1990-1993 οι επενδύσεις αυξάνονταν με ρυθμό 0,8% κατά μέσο όρο, μόλις πάνω από το μηδέν.

- Όμως, την περίοδο 1994-2000 οι επενδύσεις αυξήθηκαν με μέσο ρυθμό 6,6%, δηλαδή 8 φορές μεγαλύτερο.
- Φέτος ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων θα είναι περίπου 12% και η άνοδος αυτή αναμένεται να συνεχιστεί αμείωτη τα επόμενα χρόνια.

Η παραγωγικότητα, που αυξάνει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, αλλά και τα εισοδήματα των εργαζομένων:

- Έμεινε στάσιμη, στο 0% κατά μέσο όρο ανά έτος την περίοδο 1990-1993.
- Ανάμεσα στο 1994 και το 2000 η παραγωγικότητα αυξήθηκε με μέσο ρυθμό 2,1%.
- Την τετραετία 2001-2004 αναμένεται να ξεπεράσει το 3%.

Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ότι:

- Ανάμεσα στο 1990 και το 1993 τα πραγματικά εισοδήματά τους μειώθηκαν σωρευτικά κατά 12%.

- Ανάμεσα στο 1994 και το 2000 τα πραγματικά εισοδήματά τους αυξήθηκαν σωρευτικά πάνω από 18,5%.

Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ακόμα ότι:

- Ανάμεσα στο 1990 και το 1993 η οικονομία αναπτυσσόταν με ρυθμό τέτοιο ώστε να δημιουργεί κατά μέσο όρο 12 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας το χρόνο.
- Ανάμεσα στο 1994 και το 2000 η οικονομία αναπτυσσόταν με ρυθμό τέτοιο ώστε να δημιουργεί κατά μέσο όρο 32 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας το χρόνο. Δηλαδή μια αύξηση 3 φορές μεγαλύτερη από την προηγούμενη περίοδο.
- Οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης ήδη δημιουργούν τις συνθήκες ώστε η προσφορά εργασίας να αρχίσει να υπερκαλύπτει τη ζήτηση και να μειώνεται έτσι η ανεργία. Το 2000 φαίνεται να ξεκίνησε η αντίστροφη πορεία μείωσης της ανεργίας.

Γι' αυτό διασφαλίζουμε τη σταθερότητα. Η σταθερότητα είναι η εγγύηση της ανάπτυξης. Η ανάπτυξη είναι η προϋπόθεση της απασχόλησης.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Πολλά άλλαξαν στην οικονομία. Η νέα γενιά ενδεχομένως να μη θυμάται πως η δραχμή ήταν μονίμως σε κρίση, πως οι προϋπολογισμοί δεν εκτελούνταν, πως η λιτότητα απεικονίζονταν με μια λουρίδα που διαρκώς έσφιγγε, πως οι τιμές διαρκώς «εκτοξεύονταν». Αυτά δεν συμβαίνουν σήμερα.

Σήμερα η δραχμή δίνει τη θέση της στο ευρώ. **Όμως η σταθερότητα που εγγυάται η ΟΝΕ δεν υποκαθιστά την πειθαρχία, τη σύνεση, τη σοβαρότητα, τον ορθολογισμό.**

Γι' αυτό επιμένουμε στον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό. Έχουμε ένα μακροοικονομικό πρόγραμμα έως το 2004. Είναι το Πρόγραμμα για την Ανάπτυξη και τη Σταθερότητα, που προβλέπει πλεονασματικούς προϋπολογισμούς για να επιτευχθεί περαιτέρω μείωση του χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ. Με τη μείωση του χρέους, μειώνεται και η επιβάρυνση των τόκων και εξοικονομούμε πόρους για την ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης και συνοχής.

Για πρώτη φορά φέτος προϋπολογίζουμε δαπάνες για μία τριετία. Για πρώτη φορά καθορίζουμε τις ανάγκες μας, θέτουμε προτεραιότητες, διασφαλίζουμε την ισορροπία στην κατανομή του δημοσίου χρήματος με ορίζοντα τριετίας. Για πρώτη φορά εδραιώνεται μία νέα συνείδηση για την ορθή διοίκηση των δημόσιων οικονομικών.

Ήδη έχουμε πάρει τις πρώτες στρατηγικές αποφάσεις: **Οι προτεραιότητές μας έως το 2004 όσον αφορά τις δαπάνες είναι η ανάπτυξη, το κοινωνικό κράτος και οι Ολυμπιακοί Αγώνες.** Γι' αυτό το λόγο ξεκινούμε τα τριετή προγράμματα ανά υπουργείο.

Τα χρόνια που έρχονται θέλουμε να προωθήσουμε ιδίως το κοινωνικό κράτος: Να περιορίσουμε τις ανισότητες. Να διαμορφώσουμε μία πιο δίκαιη κοινωνία.

Και αυτή η προσπάθεια ενός προϋπολογισμού τριετίας δείχνει ακριβώς ότι θέλουμε να κάνουμε πραγματικότητα τους σχεδιασμούς να βάλουμε προτεραιότητες, να επισπεύσουμε τις δαπάνες σε ορισμένους τομείς, αλλά και να τις αναβάλλουμε σε άλλους. Δεν δείχνει «μαύρες τρύπες» - όπως κάποιοι έσπευσαν να «ανακαλύψουν».

Αυτή την κριτική την ακούσαμε και την εποχή της σταθεροποίησης από αυτούς που πρωτοστάτησαν στην αποσταθεροποίηση και την πραγματική απόκλιση, από αυτούς για τους οποίους εφευρέθηκε όρος «μαύρη τρύπα». Ας το πάρουν είδηση: Η ελληνική οικονομία δεν βρίσκεται στο 1992. Οι συμβολισμοί εκείνης της εποχής δεν απηχούν το σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι βουλευτές,

Είμαστε στην Ευρώπη. Εφαρμόζουμε έναν ευρωπαϊκό σχεδιασμό. Κερδίσαμε τη σταθερότητα. Διασφαλίζουμε τη σταθερότητα με διορατική πολιτική, συνεχή επαγρύπνηση, σωστές επιλογές. Με τελικό αντικειμενικό σκοπό: Την κοινωνική σύγκλιση. Την πραγματική σύγκλιση.

Χάρη στις σωστές επιλογές του ελληνικού λαού και της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η Ελλάδα μπορεί σήμερα να ατενίζει το μέλλον με αυτοπεποίθηση. Κι αυτό μας παρέχει τη δυνατότητα να προωθούμε με σταθερότητα έργα μακράς πνοής και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις.

Ποιά έργα; Ποιές μεταρρυθμίσεις;

Αυξάνουμε την Απασχόληση.

Δεν συμβιβαζόμαστε με την ανεργία. Για πρώτη φορά η ανεργία στην Ελλάδα μειώνεται. Από τα μέσα του 2000 η τάση αντιστρέφεται. Γίνεται καθοδική. Το «Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Απασχόληση» συμβάλει ενεργά στον στόχο της δραστηκής μείωσης της ανεργίας.

Επενδύουμε πόρους ύψους 2 τρις δραχμές στο ανθρώπινο δυναμικό. Επενδύουμε στους ανθρώπους. Στην απόκτηση περισσότερων δυνατοτήτων και μεγαλύτερων ικανοτήτων εργασίας και δημιουργίας. Δίνουμε στους πολίτες τα εφόδια για να επιτύχουν.

Κατακτούμε την Κοινωνική σύγκλιση στην κοινωνική προστασία.

Οι επενδύσεις στην Κοινωνική Ασφάλιση του προϋπολογισμού του 2001 αυξήθηκαν κατά 8,2% σε σχέση με το 2000. Και πρέπει να θυμίσω ότι:

- Ανάμεσα στο 1990 και το 1993 με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η Ελλάδα μείωσε την κατά κεφαλή

δαπάνη για κοινωνική προστασία κατά 4%. Ήταν η μόνη χώρα της Ε.Ε. που παρουσίασε μείωση. Από 23,2% του ΑΕΠ το 1990 σε 22,3% το 1993.

- Ανάμεσα στο 1994 και το 1998 η Ελλάδα αύξησε την κατά κεφαλή δαπάνη για κοινωνική προστασία κατά 14%. Ήταν η δεύτερη μεγαλύτερη κατά κεφαλή αύξηση στην Ε.Ε. Από 22,3% του ΑΕΠ το 1993 στο 24,5% το 1998 και 25,8% το 2000.

Η κοινωνική πολιτική είναι η πρώτη προτεραιότητα της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ για την τριετία 2002-2004. Η κοινωνική πολιτική είναι η υπογραφή μας στο κοινωνικό συμβόλαιο που διασφαλίζει την πρόοδο και την ευημερία στην Ελλάδα.

Εξαγγείλαμε πριν λίγες μέρες το Δίκτυο Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Με συγκεκριμένες δράσεις και πόρους ύψους 810 δισεκατομμυρίων δραχμών για την περίοδο μέχρι το 2004. Είναι για πρώτη φορά που υπάρχει στη χώρα ένα συγκροτημένο πρόγραμμα ενάντια στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Αποτέλεσε προεκλογική δέσμευση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αποδεικνύουμε ότι τιμάμε τις δεσμεύσεις μας. Γιατί στο κέντρο της πολιτικής μας είναι ο

άνθρωπος. Γιατί προτεραιότητα της πολιτικής μας είναι η κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

Ήδη, οι φόροι τους οποίους καταβάλλουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι με εισόδημα κάτω των 7,5 εκατ. δραχμών αντιπροσωπεύουν μόλις το 3,7% των συνολικών φορολογικών εσόδων. Το αφορολόγητο ποσό εισοδήματος μισθωτών και συνταξιούχων αυξήθηκε στα 2,4 εκατομμύρια δραχμές.

Ολοκληρώνουμε το πρόγραμμα των διαρθρωτικών αλλαγών.

Ο κύκλος των ιδιωτικοποιήσεων και μετοχοποιήσεων ολοκληρώνεται σύντομα. Από το Μάρτιο του 1998 έως σήμερα έχουν αποκρατικοποιηθεί 22 μεγάλες επιχειρήσεις, ενώ το σύνολο των επιχειρήσεων του Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων (με την εξαίρεση της ΛΑΡΚΟ) ιδιωτικοποιήθηκαν και ο ΟΑΕ τέθηκε σε εκκαθάριση.

Πριν από μερικές ημέρες ανακοινώσαμε μια νέα σημαντική φάση ιδιωτικοποίησης της μεγαλύτερης επιχείρησης της χώρας, του ΟΤΕ, διαθέτοντας ένα πρόσθετο 15% του

μετοχικού κεφαλαίου σε τραπεζικούς ομίλους και εκδίδοντας μετατρέψιμα ομόλογα.

Οι συνολικοί πόροι που αντλήθηκαν από τις ιδιωτικοποιήσεις τα τελευταία 3 χρόνια, υπερβαίνουν τα 3 τρις δραχμές, περίπου 3% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος σε ετήσια βάση. Το ποσοστό αυτό είναι ένα από τα υψηλότερα σε διεθνή κλίμακα. Είναι 10 φορές μεγαλύτερο από το ετήσιο ποσοστό του 0,3% του ΑΕΠ της περιόδου 1990-1993 επί Νέας Δημοκρατίας.

Ολοκληρώθηκε επίσης η απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών και η απελευθέρωση μεγάλου μέρους της αγοράς ενέργειας. Συγχρόνως, προχωρούμε και στην απλοποίηση των διαδικασιών για την ίδρυση νέων επιχειρήσεων και στη σύγχρονη οργάνωση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων. Στόχος είναι η μείωση του κόστους των συναλλαγών για τον πολίτη και η αναβάθμιση των προσφερόμενων υπηρεσιών.

Όλα αυτά σημαίνουν: Ότι η ελληνική οικονομία προσελκύει επενδύσεις και ενισχύεται. Ότι η ανταγωνιστικότητα ευνοείται - κάτι που συμβάλλει στη σταθερότητα των τιμών

και στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Ότι νέες θέσεις εργασίας δημιουργούνται.

Προχωράμε με γοργούς ρυθμούς τα έργα υποδομής, ιδιαίτερα ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων.

Χιλιάδες μικρά και μεγάλα έργα αλλάζουν το τοπίο και δίνουν νέες δυνατότητες στην Ελλάδα από άκρη σε άκρη. Η Ελλάδα εισέρχεται στον 21^ο αιώνα με σύγχρονες υποδομές και μεγάλα έργα σε εξέλιξη.

- Η Ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου προχωρά.
- Σημαντικό τμήμα της Εγνατίας Οδού δόθηκε στην κυκλοφορία.
- Το Διεθνές Αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» είναι πραγματικότητα!

Τα μεγάλα έργα πνοής συναντούν τον αγωνιώδη μηδενισμό της Αντιπολίτευσης.

Σε κάθε περίπτωση ο μηδενισμός ηττάται. Δεν ηττάται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ηττάται από την Ελλάδα.

Την Ελλάδα που σήμερα προχωρά στο μέλλον με πίστη και αυτοπεποίθηση.

Και σε αυτό το σημείο θέλω να επισημάνω ακόμα κάτι: Η σύμπτωση της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004 με τις επενδύσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου σηματοδοτούν για τη χώρα μια κορυφαία ιστορική ευκαιρία. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο επιταχύνουν την αναπτυξιακή δυναμική της Ελλάδας.

Από σήμερα έως το 2004 η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να καθιερωθεί στα μάτια του κόσμου ως μια σύγχρονη ανεπτυγμένη χώρα. Μια χώρα με ενισχυμένη διεθνή ακτινοβολία. Μια χώρα με ενισχυμένη θέση στην Ευρώπη. Αυτή την ευκαιρία η Ελλάδα δεν την είχε πριν 100, δεν την είχε πριν 50, δεν την είχε πριν 10 χρόνια. Την έχει σήμερα.

Πρωθούμε τη μεταρρύθμιση στον αγροτικό τομέα

Πρωθούμε τις ρυθμίσεις εκείνες που εξασφαλίζουν:

- Εύρωστη και ανταγωνιστική γεωργία.
- Βιώσιμη ανάπτυξη της υπαίθρου.
- Άνοδο του αγροτικού εισοδήματος.
- Κοινωνική προστασία για το σύνολο του αγροτικού πληθυσμού.

Η ελληνική γεωργία έχει την δύναμη, τον τρόπο και τα μέσα να αξιοποιήσει τα νέα δεδομένα της παγκόσμιας αγοράς.

- Η μείωση των φόρων που αφορούν τους αγρότες.
- Η μείωση των επιτοκίων των αγροτικών δανείων.
- Η έγκαιρη καταβολή των επιδοτήσεων.
- Η αύξηση των συντάξεων του ΟΓΑ.

Είναι μέτρα που στηρίζουν και ενισχύουν την αγροτική οικονομία και τους εργαζόμενους αγρότες.

Η γιγαντιαία επένδυση στην ελληνική γεωργία ύψους 9,5 τρις δραχμές έως το 2006 εξασφαλίζει στους εργαζόμενους αγρότες ένα δυναμικό μέλλον. Εξασφαλίζει την ταχύτατη ισχυροποίηση της αγροτικής οικονομίας.

Ας έρθω τώρα και στο θέμα των ημερών το ασφαλιστικό.

Γιατί προωθούμε τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος και γιατί την προωθούμε στη φάση αυτή;
Η εντολή που μας έδωσε ο ελληνικός λαός το 2000 ήταν μια επιταγή να δούμε έγκαιρα τα μεγάλα

προβλήματα των επόμενων ετών και να δώσουμε τη δική μας λύση στα προβλήματα αυτά.

Και η ανησυχία του κάθε εργαζόμενου για τη σύνταξή του μετά το 2010 εξ αιτίας μιας σημερινής ολιγωρίας, αποτελεί για μας ένα κορυφαίο θέμα. Θέλουμε συνθήκες εμπιστοσύνης στην κοινωνία μας. Εμπιστοσύνης και βεβαιότητας για το μέλλον. Εμπιστοσύνης η οποία θα στηρίξει την ίδια τη διαδικασία της ανάπτυξής μας. Τα σενάρια της αβεβαιότητας, και της διαρκούς ανησυχίας τα ζήσαμε. Όπως και τις επιπτώσεις τους για την οικονομία, την κοινωνική συνοχή, την πολιτική μας ζωή. Εδώ θέλω να τονίσω και πάλι. Συζητάμε για μετά τα επόμενα δέκα περίπου χρόνια. Δεν διακυβεύεται μέχρι τότε η ισορροπία του ασφαλιστικού συστήματος. Όπως πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι οι συντάξεις με την ανάπτυξη θα έχουν αύξηση. Δεν διακυβεύεται η πληρωμή τους. Το εγγυάται το κράτος.

Η κυβέρνηση άνοιξε το θέμα με τη δημοσιοποίηση της μελέτης, τις προτεινόμενες λύσεις και με αναφορά σε μέτρα που θα μπορούσαν να συζητηθούν. Υπήρξαν κοινωνικές αντιδράσεις. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε χωρίς ένα κλίμα ψυχραιμίας, ειλικρίνειας, κοινωνικής συνοχής και συνεννόησης στο θέμα αυτό. Γι' αυτό και

αποσύραμε τις προτάσεις αυτές, αναλαμβάνοντας τις δικές μας ευθύνες για το κρίσιμο αυτό θέμα.

Θα μπορούσαμε να αναβάλουμε τη λύση του ασφαλιστικού ώστε να αποφύγουμε το πολιτικό κόστος. Όμως, οποιαδήποτε καθυστέρηση συνεπάγεται πιο επώδυνα μέτρα αργότερα. Συνεπάγεται μεγαλύτερο φορτίο στις γενεές που έρχονται. Εμείς δεν δεχόμαστε την υπεκφυγή, την αναβολή, τη μετάθεση των αναγκαίων αλλαγών.

Όμως η λύση του ασφαλιστικού δεν καθορίζεται μόνο από το αν η κυβέρνηση αναλαμβάνει τις ευθύνες της. Καθορίζεται και από το αν και τα άλλα κόμματα, οι συνδικαλιστικοί φορείς, οι παραγωγικοί και κοινωνικοί φορείς, η κοινωνία η ίδια, δέχονται να δουν κατάματα το πρόβλημα και να αναλάβουν τις ευθύνες που τους αναλογούν, ώστε να δώσουμε από κοινού μια απάντηση.

Η αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η αξιωματική αντιπολίτευση τηρούν αιδήμονα σιωπή στο θέμα αυτό. Αναφέρονται σε μέτρα για το δημογραφικό, στη μείωση της ανεργίας, στην κοινωνική ασφάλιση των μεταναστών, την αναδιάρθρωση των Ταμείων, την αξιοποίηση της περιουσίας και άλλα. Όλα αυτά είναι υπεκφυγές. Κατ' αρχάς γιατί η πολιτική

μας κινείται έτσι κι αλλιώς στην κατεύθυνση αυτή. Εμείς θα εξαντλήσουμε τις δυνατότητες αυτές. Η ανεργία μειώνεται. Οι μετανάστες ενσωματώνονται όλο και περισσότερο στις ρυθμίσεις που διέπουν το σύστημα κοινωνικής προστασίας. Η αναδιοργάνωση των Ταμείων είναι πλέον επιτακτική. Με αυτά όμως δεν εξαντλούμε το πρόβλημα. Αν μπορούσαμε απλώς με τέτοιες αλλαγές να εξασφαλίσουμε την ισορροπία του ασφαλιστικού συστήματος, δεν θα είχαμε κανένα λόγο να μιλάμε για ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Ένα εθνικό θέμα που αφορά δυόμισι δεκαετίες, πολλές κομματικές ηγεσίες και πολλά κοινωνικά στρώματα απαιτεί ευρύτερη συνεννόηση. Και υπεύθυνη στάση απέναντι στους εργαζόμενους. Οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, οι συνδικαλιστικοί φορείς, οι παραγωγικοί φορείς, έχουν υποχρέωση να μην κλείσουν τα μάτια και να δεσμευτούν σε ένα κοινό παρονομαστή : ότι ο καθένας με τον τρόπο του, θα συμβάλει ώστε να δοθεί μια υπεύθυνη απάντηση σε ένα θέμα που είναι ταυτόχρονα βαθύτατα κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό. Ότι ο καθένας θα καταθέσει τις προτάσεις του στη διαδικασία συνεννόησης που η κυβέρνηση θα ξεκινήσει.

Από το βήμα αυτό της Βουλής καλώ όλους τους φορείς σε ένα ανοικτό και ειλικρινή διάλογο εφ' όλης της ύλης, χωρίς προαπαιτούμενα, χωρίς υπεκφυγές. Η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας μας απαιτεί από όλους μας μια τέτοια διαδικασία. Εμείς αποδεχόμαστε την πρόκληση. Και σύντομα θα κληθούν όλοι να καθορίσουν τη δική τους στάση.

Η μεταρρύθμιση αυτή θα κινηθεί σε ορισμένες παραδοχές:

- Να μην επιτρέψουμε να μετατραπεί η δημογραφική εξέλιξη σε μη αντιμετωπίσιμο πρόβλημα για την κοινωνική ασφάλιση αύριο.
- Να υπάρξει κοινωνική δικαιοσύνη και να εξαλειφθούν οι ανισότητες και οι αδικίες.
- Να διασφαλιστούν όσοι πλησιάζουν τη σύνταξη.
- Να υπάρχει αλληλεγγύη ανάμεσα στις γενεές.
- Να μην υπονομεύσει το ασφαλιστικό την ανάπτυξη, στερώντας τις επενδύσεις από πόρους που θα ενισχύουν την παραγωγική ικανότητα της οικονομίας και θα αυξάνουν έτσι πολύ περισσότερο μισθούς και συντάξεις. Γιατί θέλουμε ευημερία για όλους.

- Να είναι εξασφαλισμένος ο δημόσιος χαρακτήρας του συστήματος.
- Να υπάρξει κρατική χρηματοδοτική στήριξη του συστήματος, ώστε να διασφαλιστεί ένα ισχυρό κοινωνικό στοιχείο και η αναδιανομή του εισοδήματος. Αντικείμενο του διαλόγου είναι και η έκταση της χρηματοδότησης.
- Στις τελικές νομοθετικές ρυθμίσεις θα υπάρχουν συγκεκριμένες και δεσμευτικές αναφορές στη χρηματοδότηση.

Ένα πράγμα δεν θέλουμε μέσα από τη διαδικασία του διαλόγου. Επίπλαστες λύσεις που θα δίνουν την αίσθηση ότι λύνουν το πρόβλημα, ενώ στην πραγματικότητα θα το σπρώχνουν πιο πέρα. Η σημερινή γενιά των εργαζομένων αποφασίζει και για τις επόμενες γενιές. Οι σημερινές αποφάσεις είναι κληρονομιά στις επόμενες γενιές. Αυτές όμως δεν είναι σήμερα εδώ και δεν έχουν φωνή. Εμείς όμως έχουμε ευθύνη για τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Προσωπικά έχω την ευθύνη και είμαι αποφασισμένος να προχωρήσω στη μεταρρύθμιση που χρειάζεται, με στόχο ένα βιώσιμο, δίκαιο και ισχυρό ασφαλιστικό σύστημα.

Τη λύση θα τη βρούμε. Είμαστε ανοικτοί σε διάλογο με όλους και για κάθε πτυχή του προβλήματος. Πρέπει να αποτρέψουμε να μετατραπεί βαθμιαία το ασφαλιστικό σε βραχνά του κάθε Έλληνα εργαζόμενου, του κάθε πολίτη, επειδή δεν αποφασίζουμε να λειτουργήσουμε με την υπευθυνότητα που απορρέει από το ρόλο μας. Εμείς θα δημιουργήσουμε συνθήκες εμπιστοσύνης, κοινωνικής ασφάλειας, ανάπτυξης και δημιουργικότητας.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ποιά είναι η αντι-πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την οικονομία; Ποιά είναι η δική της στρατηγική για τη χώρα;

Καταθέτω το επίσημο κείμενο της Νέας Δημοκρατίας για την οικονομία που παρουσιάζει η ίδια στο Διαδίκτυο. Σ' αυτό το κείμενο η Νέα Δημοκρατία αποκηρύσσει την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται σήμερα στο επίσημο αυτό κείμενο πως η σωστή οικονομική πολιτική ήταν αυτή που ασκήθηκε την εικοσαετία 1960-1980. Να θυμηθούμε την εικοσαετία αυτή.

Ήταν η εικοσαετία των «βασιλικών κυβερνήσεων», των συνταγματαρχών και της αποτυχίας της χώρας να αντιμετωπίσει την πετρελαϊκή κρίση. Ήταν η εικοσαετία των θαλασσοδανείων, της εγκατάλειψης της υπαίθρου, της μετανάστευσης, του αυταρχισμού, του αστυνομικού παρακράτους, της ανύπαρκτης υγείας, πρόνοιας και κοινωνικής προστασίας. Ήταν η εικοσαετία των προνομιούχων.

Ανάμεσα στην εικοσαετία των βασιλικών κυβερνήσεων, της χούντας και της οικονομικής αποτυχίας και τις υποσχέσεις των «Νέων Ιδεών» της τετραετίας του κ. Μητσοτάκη επιλέγετε την εικοσαετία των βασιλικών κυβερνήσεων της δικτατορίας των συνταγματαρχών και της αποτυχίας.

Επιλέγετε αυτή την εποχή για να είναι το πρότυπό σας για την οικονομία του 21^{ου} αιώνα. Αυτές τις απόψεις δημοσιεύετε. Από αυτές τις ιδέες διακατέχετε.

Επειδή ξέρετε ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη απέτυχε, επειδή ξέρετε ότι η σημερινή κυβέρνηση πέτυχε αποδέχεστε κάτι απαράδεκτο. Βυθίζετε στην ιστορία

σας. Προχωράτε στον 21^ο αιώνα με τα μάτια στραμμένα στο 1960, στο 1965, στο 1967.

Ο ελληνικός λαός δεν σας ακολουθεί. Ο ελληνικός λαός και η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ κοιτάζουμε μπροστά. Κοιτάζουμε το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η Ελλάδα έχει ακόμα πολλές προσδοκίες να εκπληρώσει. Έχουμε συναίσθηση των ορίων μας. Έχουμε όμως πίστη στις δυνατότητές μας. Η Ελλάδα απέκτησε και πάλι την πίστη στον εαυτό της.

Έχουμε χρέος να μεταβάλλουμε την αισιοδοξία την οποία ενέπνευσε η επιτυχία της ΟΝΕ σε ώριμη θετική εργασία για την βελτίωση της ζωής μας. Έχουμε χρέος να συμπληρώσουμε την οικονομική νίκη με κοινωνική πρόοδο.

Κάνουμε εντυπωσιακά άλματα, αλλά ξεκινήσαμε από πολύ χαμηλά. Τα τελευταία δύο χρόνια οι οικονομικοί

δείκτες δείχνουν ότι είμαστε μια αναπτυσσόμενη ευρωπαϊκή χώρα.

Όμως δεν θα μπορούσαμε μέσα σε δύο χρόνια να έχουμε οικοδομήσει αυτά που οικοδόμησαν ευρωπαϊκές χώρες οι οποίες είναι αναπτυσσόμενες τα τελευταία 20, 30 ή 40 χρόνια.

Γι' αυτό υπάρχει δουλειά αρκετή μπροστά μας. Υπάρχει αρκετό έδαφος για να καλυφθεί. Και θα καλυφθεί. Η επανάσταση του '21 δεν τελείωσε με την πρώτη σφαίρα. Ο αγώνας για την Δημοκρατία δεν κερδήθηκε σε μία ημέρα. Οι μεγάλοι στόχοι όπως η αναπτυσσόμενη Ελλάδα στο ίδιο επίπεδο με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, προσεγγίζονται βήμα προς βήμα. Διαρκώς κερδίζοντας έδαφος. Διαρκώς σημειώνοντας πρόοδο.

Πριν πέντε χρόνια, όταν ανέλαβα Πρωθυπουργός, θέσαμε μεγάλους και δύσκολους στόχους, πολλοί αμφέβαλαν αν θα τους πετύχουμε. Αλλά πετύχαμε. Από τότε, σε όλη την Ελλάδα, στους Έλληνες που έχω συναντήσει έχω δει τη δύναμη, την πίστη, τη μαχητικότητα, την αισιοδοξία.

Μέσα στην δίνη και τον μόχθο της καθημερινότητας ίσως μας διαφεύγει πως το σήμερα αποτελεί μια νέα υπόσχεση, ένα νέο ορίζοντα για την Ελλάδα: Την Ελλάδα χώρα αναπτυγμένη με ισχυρή κοινωνία και οικονομία με νέες και πολλές δυνατότητες για μας και τις μελλοντικές γενιές, την Ελλάδα δύναμη ειρήνης και σταθερότητας σε όλη την Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Πολλοί μας αναγνωρίζουν ως τίτλο την ένταξη μας στην ΟΝΕ. Δεν μας αρκεί. Στόχος μου είναι να είμαστε εμείς που θα υλοποιήσουμε ένα σχέδιο για μια Ελλάδα κοινωνικής δικαιοσύνης και προόδου, ανάπτυξης και ευημερίας, ανθρωπιάς και αλληλεγγύης. Μια Ελλάδα ψηλά στην κοινωνία των ευρωπαϊκών κρατών.

Και αυτό το όραμα θα γίνει πράξη με εμάς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ, και όλους τους Έλληνες.

Σας ευχαριστώ.

(3.712 λέξεις)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι βουλευτές,

Με μεγάλη ικανοποίηση αποδέχτηκα την πρόταση-πρόκληση της Νέας Δημοκρατίας για μια σε βάθος και έκταση συζήτηση πάνω στην οικονομία.

Τον Οκτώβριο του 1993 αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας έπειτα από τέσσερα χρόνια πολιτικής αστάθειας, κοινωνικής αναταραχής και οικονομικής ύφεσης.

Ο πληθωρισμός ήταν τέσσερις φορές μεγαλύτερος από τον σημερινό. Το δημόσιο χρέος είχε εκτοξευτεί από το 70% στο 112% του ΑΕΠ.

Μάλιστα το οξύμωρο ήταν ότι παρά τον φρενήρη δανεισμό, οι εργαζόμενοι έχασαν συνολικά στα 4 αυτά χρόνια το 12% του πραγματικού τους εισοδήματος.

Με λίγα λόγια, η χώρα βρισκόταν στο χείλος της οικονομικής κατάρρευσης. Ήταν το παράδειγμα προς αποφυγή. Η Ελλάδα χαρακτηριζόταν ως «ο ασθενής της Ευρώπης» που έπρεπε «να εγκαταλείψει την Ένωση».

Υπό αυτές τις δυσμενείς συνθήκες ξεκινήσαμε την ανόρθωση της χώρας. Η πολιτική του Ανδρέα Παπανδρέου και στη συνέχεια η πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ από το 1996 και μετά επέτυχε να ανατρέψει δεδομένα, εκτιμήσεις και προβλέψεις και να εισάγει την Ελλάδα στην ΟΝΕ.

Ο «ασθενής της Ευρώπης» που έπρεπε «να εγκαταλείψει την Ένωση» έγινε ισότιμο μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Η Ελλάδα πορεύεται σήμερα στη διεθνή σκηνή με σταθερό βήμα δίπλα σε 11 άλλα ευρωπαϊκά κράτη.

Πολλοί σ' αυτή την αίθουσα επιχείρησαν να στήσουν φράγματα σ' αυτή την διαδρομή. Αντιτάχθηκαν στην πολιτική μείωσης του πληθωρισμού και συγκράτησης των ελλειμμάτων. Ισχυρίστηκαν πως οι αποφάσεις μας θα οδηγήσουν την χώρα σε παρατεταμένη ύφεση. Επέμεναν πως ο στόχος της ΟΝΕ δεν θα πραγματοποιηθεί ποτέ. Προσπάθησαν να υπονομεύσουν το έργο μας για να επιβεβαιώσουν τις προβλέψεις τους.

Ήταν όμως ο ελληνικός λαός, ο οποίος σε κρίσιμες στιγμές ενίσχυσε και στήριξε τις εθνικές επιλογές αυτής της κυβέρνησης.

Σε αυτή την αίθουσα, με δύναμη, ωριμότητα και σταθερότητα, οι βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ έδωσαν μάχες και νίκησαν. Αντιπαρήλθαν τις επιθέσεις και έπαιξαν κυρίαρχο ρόλο στην πορεία επίτευξης του εθνικού στόχου.

Σε αυτή την αίθουσα -σε αντίθεση με αντίστοιχες αίθουσες σε άλλες πρωτεύουσες- δεν επικράτησε συναίνεση ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις. Επικράτησε όμως συναίνεση ανάμεσα στις κοινωνικές δυνάμεις – κι αυτό ήταν που τελικά μέτρησε, αυτό ήταν που τελικά εξέφρασε και εκφράζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Σήμερα, χάρη στις σαφείς και σταθερές επιλογές του ελληνικού λαού και του ΠΑ.ΣΟ.Κ, η Ελλάδα έχει κατορθώσει τα εξής:

- Για πρώτη φορά τα τελευταία 35 χρόνια να παρουσιάζει πλεονασματικό προϋπολογισμό.

- Για πρώτη φορά τα τελευταία 30 χρόνια η οικονομία της να χαρακτηρίζεται από σταθερότητα τιμών, έχοντας πληθωρισμό 3% με περαιτέρω πτωτικές τάσεις.
- Για πρώτη φορά να παρουσιάζει επτά συνεχή έτη με υψηλό και σταθερά αυξανόμενο ρυθμό ανάπτυξης, ο οποίος φέτος όποια εκτίμηση και να γίνει για τις επιπτώσεις της διεθνούς κρίσης θα είναι ^{ο οφθαλμός} σε ~~ύψος~~ πρωτόγνωρο, ~~υψηλότερος~~ από ~~πέρσι~~.
- Ποτέ στην μεταπολεμική ιστορία της η ελληνική επιχείρηση δεν είχε μηδενικό συναλλαγματικό κίνδυνο, όπως σήμερα μέσα στην ΟΝΕ.
- Ποτέ στην ιστορία της χώρας δεν διατέθηκαν τόσοι πόροι για έργα και επενδύσεις που μειώνουν το κόστος, βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητα κάθε σχεδόν επιχειρηματικής δράσης και ωθούν την παραγωγικότητα της οικονομίας συνολικά και αισθητά προς τα επάνω.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Διασφαλίζουμε την οικονομική σταθερότητα.

Πρωθούμε έργα και μεταρρυθμίσεις.

Κατακτούμε την κοινωνική σύγκλιση.

Αυτοί είναι τρεις άξονες της πολιτικής μας. Τρεις στόχοι που συμπληρώνουν ο ένας τον άλλον. Τρεις πολιτικές συνιστώσες που ενώνονται σε μια ενιαία πολιτική συνισταμένη: **Σε μία Δύναμη που ωθεί την Ελλάδα στο Μέλλον.**

Πιο συγκεκριμένα. Πιο αναλυτικά, «με την αμείλικτη γλώσσα των αριθμών», όπως ζητάει να γίνει η συζήτηση ο κ. Καραμανλής:

Διατηρούμε τον πληθωρισμό στο χαμηλότερο επίπεδο των τελευταίων 3 δεκαετιών:

- Ο μέσος όρος του πληθωρισμού στα έτη 1990-1993 ήταν 17,5%.
- Ο μέσος όρος του πληθωρισμού στα έτη 1994-2000 ήταν 6,3%.
- Σήμερα είναι στο 3% και αναμένεται να μειωθεί περαιτέρω.

Μειώνουμε δραστικά το δημόσιο χρέος:

Ενώ την περίοδο της Νέας Δημοκρατίας το δημόσιο χρέος είχε εκτοξευθεί στο 112% του ΑΕΠ, επί ΠΑ.ΣΟ.Κ ^{ως ποσοστό του ΑΕΠ} άρχισε μια σταθερή αντίστροφη πορεία, μια συνεχής μείωση, που αναμένεται να επιταχυνθεί τα επόμενα χρόνια.

Πετυχαίνουμε ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης μεγαλύτερους από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο:

N.A.

- Την περίοδο 1990 - 1993 ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν κατά μέσο όρο 0,6%.
- Την περίοδο, όμως, του ΠΑ.ΣΟ.Κ, από το 1994 έως το 2000 ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν κατά μέσο όρο 3%, δηλαδή 5 φορές υψηλότερος.
- Φέτος ο ρυθμός ανάπτυξης αναμένεται να ξεπεράσει τον περσινό και τα επόμενα χρόνια να αυξηθεί ακόμα παραπάνω.

Αυξάνουμε με γοργούς ρυθμούς τις επενδύσεις:

N.A.

- Την περίοδο 1990-1993 οι επενδύσεις αυξάνονταν με ρυθμό 0,8% κατά μέσο όρο, μόλις πάνω από το μηδέν.

- Όμως, την περίοδο 1994-2000 οι επενδύσεις αυξήθηκαν με μέσο ρυθμό 6,6%, δηλαδή 8 φορές μεγαλύτερο.
- Φέτος ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων θα είναι περίπου 12% και η άνοδος αυτή αναμένεται να συνεχιστεί αμείωτη τα επόμενα χρόνια.

Η **παραγωγικότητα**, που αυξάνει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, αλλά και τα εισοδήματα των εργαζομένων:

- Έμεινε στάσιμη, στο 0% κατά μέσο όρο ανά έτος την περίοδο 1990-1993.
- Ανάμεσα στο 1994 και το 2000 η παραγωγικότητα αυξήθηκε με μέσο ρυθμό 2,1%.
- Την τετραετία 2001-2004 αναμένεται να ξεπεράσει το 3%.

Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ότι:

low productivity NA

- Ανάμεσα στο 1990 και το 1993 τα πραγματικά εισοδήματά τους μειώθηκαν σωρευτικά κατά 12%.

- Ανάμεσα στο 1994 και το 2000 τα πραγματικά εισοδήματά τους αυξήθηκαν σωρευτικά πάνω από 18,5%.

Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ακόμα ότι:

N. Δ

- Ανάμεσα στο 1990 και το 1993 η οικονομία αναπτυσσόταν με ρυθμό τέτοιο ώστε να δημιουργεί κατά μέσο όρο 12 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας το χρόνο.
- Ανάμεσα στο 1994 και το 2000 η οικονομία αναπτυσσόταν με ρυθμό τέτοιο ώστε να δημιουργεί κατά μέσο όρο 32 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας το χρόνο. Δηλαδή μια αύξηση 3 φορές μεγαλύτερη από την προηγούμενη περίοδο.
- Οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης ήδη δημιουργούν τις συνθήκες ώστε η προσφορά εργασίας να αρχίσει να υπερκαλύπτει τη ζήτηση και να μειώνεται έτσι η ανεργία. Το 2000 φαίνεται να ξεκίνησε η αντίστροφη πορεία μείωσης της ανεργίας.

Γι' αυτό διασφαλίζουμε τη σταθερότητα. Η σταθερότητα είναι η εγγύηση της ανάπτυξης. Η ανάπτυξη είναι η προϋπόθεση της απασχόλησης.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Πολλά άλλαξαν στην οικονομία. Η νέα γενιά ενδεχομένως να μη θυμάται πως η δραχμή ήταν μονίμως σε κρίση, πως οι προϋπολογισμοί δεν εκτελούνταν, πως η λιτότητα απεικονίζονταν με μια λουρίδα που διαρκώς έσφιγγε, πως οι τιμές διαρκώς «εκτοξεύονταν». Αυτά δεν συμβαίνουν σήμερα.

Σήμερα η δραχμή δίνει τη θέση της στο ευρώ. **Όμως η σταθερότητα που εγγυάται η ΟΝΕ δεν υποκαθιστά την πειθαρχία, τη σύνεση, τη σοβαρότητα, τον ορθολογισμό.**

Γι' αυτό επιμένουμε στον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό. Έχουμε ένα μακροοικονομικό πρόγραμμα έως το 2004. Είναι το Πρόγραμμα για την Ανάπτυξη και τη Σταθερότητα, που προβλέπει πλεονασματικούς προϋπολογισμούς για να επιτευχθεί περαιτέρω μείωση του χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ. Με τη μείωση του χρέους, μειώνεται και η επιβάρυνση των τόκων και εξοικονομούμε πόρους για την ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης και συνοχής.

Για πρώτη φορά φέτος προϋπολογίζουμε δαπάνες για μία τριετία. Για πρώτη φορά καθορίζουμε τις ανάγκες μας, θέτουμε προτεραιότητες, διασφαλίζουμε την ισορροπία στην κατανομή του δημοσίου χρήματος με ορίζοντα τριετίας. Για πρώτη φορά εδραιώνεται μία νέα συνείδηση για την ορθή διοίκηση των δημόσιων οικονομικών.

Ήδη έχουμε πάρει τις πρώτες στρατηγικές αποφάσεις: **Οι προτεραιότητές μας έως το 2004 όσον αφορά τις δαπάνες είναι η ανάπτυξη, το κοινωνικό κράτος και οι Ολυμπιακοί Αγώνες.** Γι' αυτό το λόγο ξεκινούμε τα τριετή προγράμματα ανά υπουργείο.

Τα χρόνια που έρχονται θέλουμε να προωθήσουμε ιδίως το κοινωνικό κράτος: Να περιορίσουμε τις ανισότητες. Να διαμορφώσουμε μία πιο δίκαιη κοινωνία.

Και αυτή η προσπάθεια ενός προϋπολογισμού τριετίας δείχνει ακριβώς ότι θέλουμε να κάνουμε πραγματικότητα τους σχεδιασμούς να βάλουμε προτεραιότητες, να επισπεύσουμε τις δαπάνες σε ορισμένους τομείς, αλλά και να τις αναβάλλουμε σε άλλους. Δεν δείχνει «μαύρες τρύπες» - όπως κάποιοι έσπευσαν να «ανακαλύψουν».

Αυτή την κριτική την ακούσαμε και την εποχή της σταθεροποίησης από αυτούς που πρωτοστάτησαν στην αποσταθεροποίηση και την πραγματική απόκλιση, από αυτούς για τους οποίους εφευρέθηκε όρος «μαύρη τρύπα». Ας το πάρουν είδηση: Η ελληνική οικονομία δεν βρίσκεται στο 1992. Οι συμβολισμοί εκείνης της εποχής δεν απηχούν το σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι βουλευτές,

Είμαστε στην Ευρώπη. Εφαρμόζουμε έναν ευρωπαϊκό σχεδιασμό. Κερδίσαμε τη σταθερότητα. Διασφαλίζουμε τη σταθερότητα με διορατική πολιτική, συνεχή επαγρύπνηση, σωστές επιλογές. Με τελικό αντικειμενικό σκοπό: Την κοινωνική σύγκλιση. Την πραγματική σύγκλιση.

Χάρη στις σωστές επιλογές του ελληνικού λαού και της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η Ελλάδα μπορεί σήμερα να ατενίζει το μέλλον με αυτοπεποίθηση. Κι αυτό μας παρέχει τη δυνατότητα να προωθούμε με σταθερότητα έργα μακράς πνοής και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις.

Ποιά έργα; Ποιές μεταρρυθμίσεις;

Αυξάνουμε την Απασχόληση.

Δεν συμβιβαζόμαστε με την ανεργία. Για πρώτη φορά η ανεργία στην Ελλάδα μειώνεται. Από τα μέσα του 2000 η τάση αντιστρέφεται. Γίνεται καθοδική. Το «Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Απασχόληση» συμβάλει ενεργά στον στόχο της δραστηκής μείωσης της ανεργίας.

Επενδύουμε πόρους ύψους 2 τρις δραχμές στο ανθρώπινο δυναμικό. Επενδύουμε στους ανθρώπους. Στην απόκτηση περισσότερων δυνατοτήτων και μεγαλύτερων ικανοτήτων εργασίας και δημιουργίας. Δίνουμε στους πολίτες τα εφόδια για να επιτύχουν.

Κατακτούμε την Κοινωνική σύγκλιση στην κοινωνική προστασία.

Οι επενδύσεις στην Κοινωνική Ασφάλιση του προϋπολογισμού του 2001 αυξήθηκαν κατά 8,2% σε σχέση με το 2000. Και πρέπει να θυμίσω ότι:

- Ανάμεσα στο 1990 και το 1993 με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η Ελλάδα μείωσε την κατά κεφαλή

δαπάνη για κοινωνική προστασία κατά 4%. Ήταν η μόνη χώρα της Ε.Ε. που παρουσίασε μείωση. Από 23,2% του ΑΕΠ το 1990 σε 22,3% το 1993.

- Ανάμεσα στο 1994 και το 1998 η Ελλάδα αύξησε την κατά κεφαλή δαπάνη για κοινωνική προστασία κατά 14%. Ήταν η δεύτερη μεγαλύτερη κατά κεφαλή αύξηση στην Ε.Ε. Από 22,3% του ΑΕΠ το 1993 στο 24,5% το 1998 και 25,8% το 2000.

Η κοινωνική πολιτική είναι η πρώτη προτεραιότητα της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ για την τριετία 2002-2004. Η κοινωνική πολιτική είναι η υπογραφή μας στο κοινωνικό συμβόλαιο που διασφαλίζει την πρόοδο και την ευημερία στην Ελλάδα.

Εξαγγείλαμε πριν λίγες μέρες το Δίκτυο Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Με συγκεκριμένες δράσεις και πόρους ύψους 810 δισεκατομμυρίων δραχμών για την περίοδο μέχρι το 2004. Είναι για πρώτη φορά που υπάρχει στη χώρα ένα συγκροτημένο πρόγραμμα ενάντια στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Αποτέλεσε προεκλογική δέσμευση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αποδεικνύουμε ότι τιμάμε τις δεσμεύσεις μας. Γιατί στο κέντρο της πολιτικής μας είναι ο

άνθρωπος. Γιατί προτεραιότητα της πολιτικής μας είναι η κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

Ήδη, οι φόροι τους οποίους καταβάλλουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι με εισόδημα κάτω των 7,5 εκατ. δραχμών αντιπροσωπεύουν μόλις το 3,7% των συνολικών φορολογικών εσόδων. Το αφορολόγητο ποσό εισοδήματος μισθωτών και συνταξιούχων αυξήθηκε στα 2,4 εκατομμύρια δραχμές.

Ολοκληρώνουμε το πρόγραμμα των διαρθρωτικών αλλαγών.

Κυρίες και κύριοι μέλη του ανεξαρτήτου
χρόνου δεν δαίνονται
αυτοκρατορία μου και θα έρθω στο τέλος
των αμερών
το ασημένιο

Ο κύκλος των ιδιωτικοποιήσεων και μετοχοποιήσεων ολοκληρώνεται σύντομα. Από το Μάρτιο του 1998 έως σήμερα έχουν αποκρατικοποιηθεί 22 μεγάλες επιχειρήσεις, ενώ το σύνολο των επιχειρήσεων του Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων (με την εξαίρεση της ΛΑΡΚΟ) ιδιωτικοποιήθηκαν και ο ΟΑΕ τέθηκε σε εκκαθάριση.

Πριν από μερικές ημέρες ανακοινώσαμε μια νέα σημαντική φάση ιδιωτικοποίησης της μεγαλύτερης επιχείρησης της χώρας, του ΟΤΕ, διαθέτοντας ένα πρόσθετο 15% του

μετοχικού κεφαλαίου σε τραπεζικούς ομίλους και εκδίδοντας μετατρέψιμα ομόλογα.

Οι συνολικοί πόροι που αντλήθηκαν από τις ιδιωτικοποιήσεις τα τελευταία 3 χρόνια, υπερβαίνουν τα 3 τρις δραχμές, περίπου 3% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος σε ετήσια βάση. Το ποσοστό αυτό είναι ένα από τα υψηλότερα σε διεθνή κλίμακα. Είναι 10 φορές μεγαλύτερο από το ετήσιο ποσοστό του 0,3% του ΑΕΠ της περιόδου 1990-1993 επί Νέας Δημοκρατίας.

Ολοκληρώθηκε επίσης η απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών και η απελευθέρωση μεγάλου μέρους της αγοράς ενέργειας. Συγχρόνως, προχωρούμε και στην απλοποίηση των διαδικασιών για την ίδρυση νέων επιχειρήσεων και στη σύγχρονη οργάνωση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων. Στόχος είναι η μείωση του κόστους των συναλλαγών για τον πολίτη και η αναβάθμιση των προσφερόμενων υπηρεσιών.

Όλα αυτά σημαίνουν: Ότι η ελληνική οικονομία προσελκύει επενδύσεις και ενισχύεται. Ότι η ανταγωνιστικότητα ευνοείται - κάτι που συμβάλλει στη σταθερότητα των τιμών

και στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Ότι νέες θέσεις εργασίας δημιουργούνται.

Προχωράμε με γοργούς ρυθμούς τα έργα υποδομής, ιδιαίτερα ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων.

Χιλιάδες μικρά και μεγάλα έργα αλλάζουν το τοπίο και δίνουν νέες δυνατότητες στην Ελλάδα από άκρη σε άκρη. Η Ελλάδα εισέρχεται στον 21^ο αιώνα με σύγχρονες υποδομές και μεγάλα έργα σε εξέλιξη.

- Η Ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου προχωρά.
- Σημαντικό τμήμα της Εγνατίας Οδού δόθηκε στην κυκλοφορία.
- Το Διεθνές Αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» είναι πραγματικότητα!

Τα μεγάλα έργα πνοής συναντούν τον αγωνιώδη μηδενισμό της Αντιπολίτευσης.

Σε κάθε περίπτωση ο μηδενισμός ηττάται. Δεν ηττάται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ηττάται από την Ελλάδα.

Την Ελλάδα που σήμερα προχωρά στο μέλλον με πίστη και αυτοπεποίθηση.

Και σε αυτό το σημείο θέλω να επισημάνω ακόμα κάτι: Η σύμπτωση της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004 με τις επενδύσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου σηματοδοτούν για τη χώρα μια κορυφαία ιστορική ευκαιρία. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο επιταχύνουν την αναπτυξιακή δυναμική της Ελλάδας.

Από σήμερα έως το 2004 η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να καθιερωθεί στα μάτια του κόσμου ως μια σύγχρονη ανεπτυγμένη χώρα. Μια χώρα με ενισχυμένη διεθνή ακτινοβολία. Μια χώρα με ενισχυμένη θέση στην Ευρώπη. Αυτή την ευκαιρία η Ελλάδα δεν την είχε πριν 100, δεν την είχε πριν 50, δεν την είχε πριν 10 χρόνια. Την έχει σήμερα.

Πρωθούμε τη μεταρρύθμιση στον αγροτικό τομέα

Πρωθούμε τις ρυθμίσεις εκείνες που εξασφαλίζουν:

- Εύρωστη και ανταγωνιστική γεωργία.
- Βιώσιμη ανάπτυξη της υπαίθρου.
- Άνοδο του αγροτικού εισοδήματος.
- Κοινωνική προστασία για το σύνολο του αγροτικού πληθυσμού.

Η ελληνική γεωργία έχει την δύναμη, τον τρόπο και τα μέσα να αξιοποιήσει τα νέα δεδομένα της παγκόσμιας αγοράς.

- Η μείωση των φόρων που αφορούν τους αγρότες.
- Η μείωση των επιτοκίων των αγροτικών δανείων.
- Η έγκαιρη καταβολή των επιδοτήσεων.
- Η αύξηση των συντάξεων του ΟΓΑ.

Είναι μέτρα που στηρίζουν και ενισχύουν την αγροτική οικονομία και τους εργαζόμενους αγρότες.

Η γιγαντιαία επένδυση στην ελληνική γεωργία ύψους 9,5 τρις δραχμές έως το 2006 εξασφαλίζει στους εργαζόμενους αγρότες ένα δυναμικό μέλλον. Εξασφαλίζει την ταχύτατη ισχυροποίηση της αγροτικής οικονομίας.

Ας έρθω τώρα και στο θέμα των ημερών το ασφαλιστικό.

Γιατί προωθούμε τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος και γιατί την προωθούμε στη φάση αυτή; Η εντολή που μας έδωσε ο ελληνικός λαός το 2000 ήταν μια επιταγή να δούμε έγκαιρα τα μεγάλα

προβλήματα των επόμενων ετών και να δώσουμε τη δική μας λύση στα προβλήματα αυτά.

Και η ανησυχία του κάθε εργαζόμενου για τη σύνταξή του μετά το 2010 εξ αιτίας μιας σημερινής ολιγωρίας, αποτελεί για μας ένα κορυφαίο θέμα. Θέλουμε συνθήκες εμπιστοσύνης στην κοινωνία μας. Εμπιστοσύνης και βεβαιότητας για το μέλλον. Εμπιστοσύνης η οποία θα στηρίξει την ίδια τη διαδικασία της ανάπτυξής μας. Τα σενάρια της αβεβαιότητας, και της διαρκούς ανησυχίας τα ζήσαμε. Όπως και τις επιπτώσεις τους για την οικονομία, την κοινωνική συνοχή, την πολιτική μας ζωή. Εδώ θέλω να τονίσω και πάλι. Συζητάμε για μετά τα επόμενα δέκα περίπου χρόνια. Δεν διακυβεύεται μέχρι τότε η ισορροπία του ασφαλιστικού συστήματος. Όπως πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι οι συντάξεις με την ανάπτυξη θα έχουν αύξηση. Δεν διακυβεύεται η πληρωμή τους. Το εγγυάται το κράτος.

Η κυβέρνηση άνοιξε το θέμα με τη δημοσιοποίηση της μελέτης, τις προτεινόμενες λύσεις και με αναφορά σε μέτρα που θα μπορούσαν να συζητηθούν. Υπήρξαν κοινωνικές αντιδράσεις. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε χωρίς ένα κλίμα ψυχραιμίας, ειλικρίνειας, κοινωνικής συνοχής και συνεννόησης στο θέμα αυτό. Γι' αυτό και

αποσύραμε τις προτάσεις αυτές, αναλαμβάνοντας τις δικές μας ευθύνες για το κρίσιμο αυτό θέμα.

Θα μπορούσαμε να αναβάλουμε τη λύση του ασφαλιστικού ώστε να αποφύγουμε το πολιτικό κόστος. Όμως, οποιαδήποτε καθυστέρηση συνεπάγεται πιο επώδυνα μέτρα αργότερα. Συνεπάγεται μεγαλύτερο φορτίο στις γενεές που έρχονται. Εμείς δεν δεχόμαστε την υπεκφυγή, την αναβολή, τη μετάθεση των αναγκάων αλλαγών.

Όμως η λύση του ασφαλιστικού δεν καθορίζεται μόνο από το αν η κυβέρνηση αναλαμβάνει τις ευθύνες της. Καθορίζεται και από το αν και τα άλλα κόμματα, οι συνδικαλιστικοί φορείς, οι παραγωγικοί και κοινωνικοί φορείς, η κοινωνία η ίδια, δέχονται να δουν κατάματα το πρόβλημα και να αναλάβουν τις ευθύνες που τους αναλογούν, ώστε να δώσουμε από κοινού μια απάντηση.

Η αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η αξιωματική αντιπολίτευση τηρούν αιδήμονα σιωπή στο θέμα αυτό. Αναφέρονται σε μέτρα για το δημογραφικό, στη μείωση της ανεργίας, στην κοινωνική ασφάλιση των μεταναστών, την αναδιάρθρωση των Ταμείων, την αξιοποίηση της περιουσίας και άλλα. Όλα αυτά είναι υπεκφυγές. Κατ' αρχάς γιατί η πολιτική

Είναι σωματιδιακή η σιωπή της Ν.Δ.
για βεβαίως αλλά αρεσθύνει, όπως φαίνεται
στο site της Ν.Δ. στο διαδίκτυο για το ασφαλιστικό
~~και~~ Υποστηρίζει. μεταξύ άλλων αύξηση της
μέσης ημετέρας συνταξιοδότησης και μείωση
του ύψους συντάξεων. ~~Αυτό δίνει~~ Η
Εμάδα έχει την ευκαιρία να διαμείνει
τη διαφωνία και την σωματισία ενός
κόμματος, που βρίσκεται δεύτερο στην
ερωτησούνη του ελληνικού λαού.

μας κινείται έτσι κι αλλιώς στην κατεύθυνση αυτή. Εμείς θα εξαντλήσουμε τις δυνατότητες αυτές. Η ανεργία μειώνεται. Οι μετανάστες ενσωματώνονται όλο και περισσότερο στις ρυθμίσεις που διέπουν το σύστημα κοινωνικής προστασίας. Η αναδιοργάνωση των Ταμείων είναι πλέον επιτακτική. Με αυτά όμως δεν εξαντλούμε το πρόβλημα. Αν μπορούσαμε απλώς με τέτοιες αλλαγές να εξασφαλίσουμε την ισορροπία του ασφαλιστικού συστήματος, δεν θα είχαμε κανένα λόγο να μιλάμε για ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Ένα εθνικό θέμα που αφορά δυόμισι δεκαετίες, πολλές κομματικές ηγεσίες και πολλά κοινωνικά στρώματα απαιτεί ευρύτερη συνεννόηση. Και υπεύθυνη στάση απέναντι στους εργαζόμενους. Οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, οι συνδικαλιστικοί φορείς, οι παραγωγικοί φορείς, έχουν υποχρέωση να μην κλείσουν τα μάτια και να δεσμευτούν σε ένα κοινό παρονομαστή : ότι ο καθένας με τον τρόπο του, θα συμβάλει ώστε να δοθεί μια υπεύθυνη απάντηση σε ένα θέμα που είναι ταυτόχρονα βαθύτατα κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό. Ότι ο καθένας θα καταθέσει τις προτάσεις του στη διαδικασία συνεννόησης που η κυβέρνηση θα ξεκινήσει.

Από το βήμα αυτό της Βουλής καλώ όλους τους φορείς σε ένα ανοικτό και ειλικρινή διάλογο εφ' όλης της ύλης, χωρίς προαπαιτούμενα, χωρίς υπεκφυγές. Η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας μας απαιτεί από όλους μας μια τέτοια διαδικασία. Εμείς αποδεχόμαστε την πρόκληση. Και σύντομα θα κληθούν όλοι να καθορίσουν τη δική τους στάση.

Η μεταρρύθμιση αυτή θα κινηθεί σε ορισμένες παραδοχές:

- Να μην επιτρέψουμε να μετατραπεί η δημογραφική εξέλιξη σε μη αντιμετωπίσιμο πρόβλημα για την κοινωνική ασφάλιση αύριο.
- Να υπάρξει κοινωνική δικαιοσύνη και να εξαλειφθούν οι ανισότητες και οι αδικίες.
- Να διασφαλιστούν όσοι πλησιάζουν τη σύνταξη.
- Να υπάρχει αλληλεγγύη ανάμεσα στις γενεές.
- Να μην υπονομεύσει το ασφαλιστικό την ανάπτυξη, στερώντας τις επενδύσεις από πόρους που θα ενισχύουν την παραγωγική ικανότητα της οικονομίας και θα αυξάνουν έτσι πολύ περισσότερο μισθούς και συντάξεις. Γιατί θέλουμε ευημερία για όλους.

- Να είναι εξασφαλισμένος ο δημόσιος χαρακτήρας του συστήματος.
- Να υπάρξει κρατική χρηματοδοτική στήριξη του συστήματος, ώστε να διασφαλιστεί ένα ισχυρό κοινωνικό στοιχείο και η αναδιανομή του εισοδήματος. Αντικείμενο του διαλόγου είναι και η έκταση της χρηματοδότησης.
- Στις τελικές νομοθετικές ρυθμίσεις θα υπάρχουν συγκεκριμένες και δεσμευτικές αναφορές στη χρηματοδότηση.

Ένα πράγμα δεν θέλουμε μέσα από τη διαδικασία του διαλόγου. Επίπλαστες λύσεις που θα δίνουν την αίσθηση ότι λύνουν το πρόβλημα, ενώ στην πραγματικότητα θα το σπρώχνουν πιο πέρα. Η σημερινή γενιά των εργαζομένων αποφασίζει και για τις επόμενες γενιές. Οι σημερινές αποφάσεις είναι κληρονομιά στις επόμενες γενιές. Αυτές όμως δεν είναι σήμερα εδώ και δεν έχουν φωνή. Εμείς όμως έχουμε ευθύνη για τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Προσωπικά έχω την ευθύνη και είμαι αποφασισμένος να προχωρήσω στη μεταρρύθμιση που χρειάζεται, με στόχο ένα βιώσιμο, δίκαιο και ισχυρό ασφαλιστικό σύστημα.

Τη λύση θα τη βρούμε. Είμαστε ανοικτοί σε διάλογο με όλους και για κάθε πτυχή του προβλήματος. Πρέπει να αποτρέψουμε να μετατραπεί βαθμιαία το ασφαλιστικό σε βραχνά του κάθε Έλληνα εργαζόμενου, του κάθε πολίτη, επειδή δεν αποφασίζουμε να λειτουργήσουμε με την υπευθυνότητα που απορρέει από το ρόλο μας. Εμείς θα δημιουργήσουμε συνθήκες εμπιστοσύνης, κοινωνικής ασφάλειας, ανάπτυξης και δημιουργικότητας.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ποιά είναι η αντι-πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την οικονομία; Ποιά είναι η δική της στρατηγική για τη χώρα;

Καταθέτω το επίσημο κείμενο της Νέας Δημοκρατίας για την οικονομία που παρουσιάζει η ίδια στο Διαδίκτυο. Σ' αυτό το κείμενο η Νέα Δημοκρατία αποκηρύσσει την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται σήμερα στο επίσημο αυτό κείμενο πως η σωστή οικονομική πολιτική ήταν αυτή που ασκήθηκε την εικοσαετία 1960-1980. Να θυμηθούμε την εικοσαετία αυτή.

Ήταν η εικοσαετία των «βασιλικών κυβερνήσεων», των συνταγματαρχών και της αποτυχίας της χώρας να αντιμετωπίσει την πετρελαϊκή κρίση. Ήταν η εικοσαετία των θαλασσοδανείων, της εγκατάλειψης της υπαίθρου, της μετανάστευσης, του αυταρχισμού, του αστυνομικού παρακράτους, της ανύπαρκτης υγείας, πρόνοιας και κοινωνικής προστασίας. Ήταν η εικοσαετία των προνομιούχων.

Ανάμεσα στην εικοσαετία των βασιλικών κυβερνήσεων, της χούντας και της οικονομικής αποτυχίας και τις υποσχέσεις των «Νέων Ιδεών» της τετραετίας του κ. Μητσοτάκη επιλέγετε την εικοσαετία των βασιλικών κυβερνήσεων της δικτατορίας των συνταγματαρχών και της αποτυχίας.

Επιλέγετε αυτή την εποχή για να είναι το πρότυπό σας για την οικονομία του 21^{ου} αιώνα. Αυτές τις απόψεις δημοσιεύετε. Από αυτές τις ιδέες διακατέχετε.

Επειδή ξέρετε ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη απέτυχε, επειδή ξέρετε ότι η σημερινή κυβέρνηση πέτυχε αποδέχεστε κάτι απαράδεκτο. Βυθίζετε στην ιστορία

σας. Προχωράτε στον 21^ο αιώνα με τα μάτια στραμμένα στο 1960, στο 1965, στο 1967.

Ο ελληνικός λαός δεν σας ακολουθεί. Ο ελληνικός λαός και η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ κοιτάζουμε μπροστά. Κοιτάζουμε το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η Ελλάδα έχει ακόμα πολλές προσδοκίες να εκπληρώσει. Έχουμε συναίσθηση των ορίων μας. Έχουμε όμως πίστη στις δυνατότητές μας. Η Ελλάδα απέκτησε και πάλι την πίστη στον εαυτό της.

Έχουμε χρέος να μεταβάλλουμε την αισιοδοξία την οποία ενέπνευσε η επιτυχία της ΟΝΕ σε ώριμη θετική εργασία για την βελτίωση της ζωής μας. Έχουμε χρέος να συμπληρώσουμε την οικονομική νίκη με κοινωνική πρόοδο.

Κάνουμε εντυπωσιακά άλματα, αλλά ξεκινήσαμε από πολύ χαμηλά. Τα τελευταία δύο χρόνια οι οικονομικοί

δείκτες δείχνουν ότι είμαστε μια αναπτυσσόμενη ευρωπαϊκή χώρα.

Όμως δεν θα μπορούσαμε μέσα σε δύο χρόνια να έχουμε οικοδομήσει αυτά που οικοδόμησαν ευρωπαϊκές χώρες οι οποίες είναι αναπτυσσόμενες τα τελευταία 20, 30 ή 40 χρόνια.

Γι' αυτό υπάρχει δουλειά αρκετή μπροστά μας. Υπάρχει αρκετό έδαφος για να καλυφθεί. Και θα καλυφθεί. Η επανάσταση του '21 δεν τελείωσε με την πρώτη σφαίρα. Ο αγώνας για την Δημοκρατία δεν κερδήθηκε σε μία ημέρα. Οι μεγάλοι στόχοι όπως η αναπτυσσόμενη Ελλάδα στο ίδιο επίπεδο με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, προσεγγίζονται βήμα προς βήμα. Διαρκώς κερδίζοντας έδαφος. Διαρκώς σημειώνοντας πρόοδο.

Πριν πέντε χρόνια, όταν ανέλαβα Πρωθυπουργός, θέσαμε μεγάλους και δύσκολους στόχους, πολλοί αμφέβαλαν αν θα τους πετύχουμε. Αλλά πετύχαμε. Από τότε, σε όλη την Ελλάδα, στους Έλληνες που έχω συναντήσει έχω δει τη δύναμη, την πίστη, τη μαχητικότητα, την αισιοδοξία.

Μέσα στην δίνη και τον μόχθο της καθημερινότητας ίσως μας διαφεύγει πως το σήμερα αποτελεί μια νέα υπόσχεση, ένα νέο ορίζοντα για την Ελλάδα: Την Ελλάδα χώρα αναπτυγμένη με ισχυρή κοινωνία και οικονομία με νέες και πολλές δυνατότητες για μας και τις μελλοντικές γενιές, την Ελλάδα δύναμη ειρήνης και σταθερότητας σε όλη την Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Πολλοί μας αναγνωρίζουν ως τίτλο την ένταξη μας στην ΟΝΕ. Δεν μας αρκεί. Στόχος μου είναι να είμαστε εμείς που θα υλοποιήσουμε ένα σχέδιο για μια Ελλάδα κοινωνικής δικαιοσύνης και προόδου, ανάπτυξης και ευημερίας, ανθρωπιάς και αλληλεγγύης. Μια Ελλάδα ψηλά στην κοινωνία των ευρωπαϊκών κρατών.

Και αυτό το όραμα θα γίνει πράξη με εμάς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ, και όλους τους Έλληνες.

Σας ευχαριστώ.

(3.712 λέξεις)

Δες παραθέτω τις σειρές
3, 4, 5, 6, 7 και 12 (ιδίως 3 και
12)

Για παραθεον

30/4